

אח עידן

ניל היה לי חבר, לא סתם חבר אלא אח גדול. לא אשכח איך בהיותנו ילדים, לימד אותי ניל לעבוד על הטרקטורים הגדולים והירוקים, שלאחר תקופה קצרה למדתי איך להפעיל מכונה זאת. עברתי לעבוד כאחד מצוות הפלחים. שם עבדנו כצוות, ניל ואני. הקשר בינינו התחזק, היינו מבליים זמן רב יחדיו, לאחר הלימודים, בהאזנה למוסיקה ובוויכוחים של "גדולים" על המפעל ועל ענפים אחרים, אך בסופו של דבר הגענו למסקנה שאנו לא מבינים בזה דבר אלא "מדברים באוויר".

הזמן רץ ואנו גדלים ומתבגרים ועדיין חברים, ניל גומר ללמוד ומתגייס לשרות הלוחמים.

אני זוכר את ימי השישי שהייתי מגיע לחדרו ופותחים בשיחה על הצבא והוא היה מספר לי סיפורים וחוויות שעברו עליו במשך השבוע. ופתאום בום..... מודיעים לי ניל נהרג.

הכל נופל, שמים וארץ מתערבבים, ערפל, לא מובן לא ניקלט. איפה הוא הג'ינג'י, זה לא יתכן? במה פשע? במה חטא? אין זה מגיע לו, איפה הצדק בעולם?

אך דבר לא יעזור. ניל נלקח מאיתנו בחוזקה באיזה כוח על-טבעי, שלנו אין סיכוי נגדו.

הימים חולפים וחוזרים למסלולם אך הכאב לא חולף זהו כאב שילווה אותי כל ימי חיי.

